

DRETS

SÍNDIC

EL DEFENSOR
DE LES
PERSONES

BUTLLETÍ DEL SÍNDIC DE GREUGES DE CATALUNYA ■ NÚMERO 25 ■ NOVEMBRE 2009

Informe extraordinari: “La protecció de la infància
en situació d’alt risc social a Catalunya”

El Síndic és el Pròxim dera Val a la Vall d’Aran

EDITORIAL

La Defensa dels Drets en xarxa

Com moltes democràcies del món que tenen institucions de defensa dels drets, Catalunya, té, d'ençà de la recuperació de la democràcia, la institució del Síndic de Greuges que defensa els drets de les persones. A més, també hi ha altres institucions que atenen les queixes i les consultes d'àmbits com ara el local i l'universitari.

El Síndic celebra jornades de treball amb els Síndics i Defensors Locals de Catalunya i els universitaris per compartir experiències i tractar temes d'interès comú. Un treball en xarxa que serveix per millorar i agilitzar el servei a les persones que s'adrecen a les institucions de defensa de drets quan creuen que els seus ha estat vulnerats. També s'han establert convenis directes de supervisió específica entre el Síndic i aquells ajuntaments que acorden una anàlisi en clau local de les queixes i problemes que els afecten.

La majoria de les autonomies de l'Estat espanyol tenen el seu defensor com també hi ha la figura del Defensor del Pueblo que rep queixes de l'administració estatal. Anualment els defensors autonòmics convoquen Jornades de Coordinació per abordar les qüestions que més afecten la ciutadania, i també es celebren jornades i convenis d'intercanvis de forma bilateral.

A nivell internacional són diverses les organitzacions que agrupen els defensors o ombudsmen i el Síndic de Greuges de Catalunya és present en algunes d'elles, igual com manté contacte directe amb el Defensor del Poble Europeu.

El treball en xarxa per defensar els drets potencia les capacitats de la institució a través de l'intercanvi d'experiències i l'aprenentatge, repercutint en el treball pel respecte pels drets humans i les llibertats fonamentals.

El Síndic de Greuges de Catalunya té la missió de garantir el dret de totes les persones a una bona administració. Amb independència i objectivitat, atén les queixes i les consultes de qualsevol persona o col·lectiu, i fa recomanacions a les administracions i les empreses de serveis d'interès públic quan aquestes vulneren drets i llibertats.

RESOLUCIONS

Proposta de règim d'obligacions i de prohibicions en la regulació dels pisos d'ús turístic que comparteixin comunitat de veïns amb pisos familiars

En els últims anys el Síndic ha rebut diverses queixes per les molèsties causades per l'explotació d'habitatges d'ús turístic als districtes de Ciutat Vella, Sant Martí i l'Eixample de Barcelona.

El fet que les queixes vagin lligades a les conductes dels usuaris, que revelen el seu menyspreu a les normes de convivència i a les normes de règim intern de l'immoble, i el fet que aquests habitatges canviïn constantment d'inquilins, cosa que no contribueix a posar fre a aquestes situacions, han portat el Síndic, juntament amb la Síndica de Greuges de Barcelona, a proposar la creació d'un règim intern d'obligacions i de prohibicions.

El règim proposat hauria d'incloure, entre altres coses, l'obligació de l'explotador del pis de tenir un llibre-registre i comunicats d'entrada de viatgers d'acord amb la normativa vigent, la prohibició de causar molèsties per sorolls a la resta de veïns i el fet que els responsables del comportament dels menors són els pares o l'obligació de l'explotador de l'activitat de lliurar als inquilins un document que reculli les normes de convivència de la comunitat de veïns en què s'integren.

També recull que en funció de les molèsties causades, l'explotador de l'habitatge ha de tenir el dret a exigir que els inquilins abandonin el pis en un termini màxim de 24 hores.

El Síndic insisteix, però, que malgrat que s'inclouï una regulació semblant a la que s'ha proposat, si no s'assegura una resposta ràpida o immediata dels agents de l'autoritat davant d'una trucada veïnal, difícilment es podrà aconseguir vèncer els recels i les reticències que pot generar el fet que els habitatges d'ús turístic coexisteixin amb habitatges principals.

Aquesta proposta s'ha fet arribar als departaments d'Innovació i Empresa, Medi Ambient i Habitatge i a l'Ajuntament de Barcelona.

Més informació a www.sindic.cat a l'apartat de Notícies.

Petició d'informació sobre els requisits i el cost de la targeta de transport T-12

El Síndic de Greuges ha obert una actuació d'ofici i ha demanat informació a diferents administracions sobre els requisits i el cost del nou títol de transport de la regió metropolitana de Barcelona adreçada als menors d'entre 4 i 12 anys (T-12) que ha entrar en vigor el setembre de 2009.

El Defensor de les persones ha preguntat a les administracions la viabilitat d'estudiar un sistema alternatiu d'acreditació del titular de la T-12 tenint en compte que l'obligatorietat

de tenir DNI només esta prevista per als majors de 14 anys.

El volum de menors sense DNI i el breu període que s'ha donat per iniciar els tràmits per l'obtenció de la targeta podria, a més, sobrecarregar els registres civils, que han d'expedir un certificat literal de naixement per obtenir el carnet d'identitat. En aquest sentit també es demana informació sobre la viabilitat d'ajornar la presentació del DNI fins el 2010. Pel que fa al cost d'emissió i gestió

de la T-12 de 35 euros, que repercutirà a l'usuari, el Síndic ha demanat un informe econòmic que justifiqui aquest cost i si es té previst aplicar descomptes per a les famílies nombroses.

L'Entitat Metropolitana del Transport, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, l'Ajuntament de Barcelona i al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya són les administracions a les quals s'ha dirigit el Síndic.

© Síndic

Rafael Ribó nomenat president de la Junta Directiva europea de l'Institut Internacional de l'Ombudsman

El síndic, Rafael Ribó, va ser nomenat president de la Junta Directiva europea de l'Institut internacional de l'Ombudsman (IOI) després de ser reelegit com a director de la junta durant l'assemblea general que es va celebrar a Estocolm del 9 al 12 de juny. Aquest nomenament comportarà la ubicació a Barcelona de la seu de l'oficina de la regió europea.

Com a president i director europeu, Ribó és també membre de ple dret de la junta mundial de l'organització. Els altres tres membres de la junta de la regió europea són els defensors de Suècia, Mats Melin, de Grècia, Yorgos Kaminis i d'Irlanda del Nord, Tom Frawley.

Durant el mandat d'aquesta junta, a la tardor del 2010, es celebrarà a Barcelona, organitzada pel Síndic, l'assemblea de la regió europea que portarà a la capital catalana la majoria de defensors d'Europa. Durant la trobada es treballarà sobre la visió d'Europa com a societat oberta amb relació als drets i deures dels immigrants i el paper dels defensors en la defensa d'aquests drets i deures. El juliol es va produir l'acte de traspàs de l'oficina de la regió europea, del fins llavors es trobava a Viena, Àustria, a la seu del Volkschanvalschaft, ombudsman austríac. La primera tasca pública que ha fet Rafael Ribó ha estat la coordinació de la primera junta de directors europea, celebrada a Belfast el passat mes de setembre. La propera tindrà lloc a Viena durant el mes de novembre.

Butlletí Drets. Número 25
 Coordinació i redacció: Àrea de Comunicació
 Maquetació: La Factoria dels Anuncis
 Foto portada: Jordi Soteras
 Impressió: Gràfiques Hostench
 Dipòsit legal: B-52801-2005
 Edita: Síndic de Greuges de Catalunya
 Passeig de Lluís Companys, 7 - 08003 Barcelona
 Tel.: 900 124 124 - Fax 933 013 187
www.sindic.cat
 Correu electrònic: sindic@sindic.cat

© Síndic

El Síndic demana més presència de la Generalitat i més informació als ajuntaments en qüestions de seguretat nuclear

El Síndic de Greuges ha recomanat al Departament d'Economia i Finances que "explori les modificacions normatives necessàries" per fer possible una major presència del Govern de Catalunya en matèria de seguretat nuclear i un desplegament de les competències que preveu l'Estatut.

El defensor de les persones també suggereix que es creïn nous sistemes de recollida i de trasllat de la informació (utilitzant fins al límit les tecnologies de la informació i la comunicació) en supòsits de fugites radiològiques als ajuntaments de la zona perquè puguin informar les persones que viuen al voltant de la central. La petició de més informació també es fa extensiva als mateixos treballadors de la central.

Aquests suggeriments del Síndic es troben recollits en la resolució sobre l'actuació d'ofici oberta arran de la fugida de partícules radioactives provinents de la Central Nuclear d'Ascó de novembre del 2007, per saber fins a quin punt poden haver estat vulnerats els drets de les persones que

viuen a la rodalia de la central, dels treballadors de la mateixa planta i dels visitants que van ser a la central quan el seus directius ja sabien que hi havia hagut una fugida i encara no ho havien comunicat al Consell de Seguretat Nuclear (CSN).

Després de rebre la informació de tres ajuntaments de la zona, tres departaments de la Generalitat i de les investigacions portades a terme pel Defensor del Poble amb el CSN, el Síndic conclou que l'actuació dels gestors de la Central Nuclear d'Ascó pot haver vulnerat el dret a la seguretat de totes les persones afectades per la fugida (veïns de la zona, treballadors de la central i visitants) i el dret del conjunt de la població a rebre una informació veraç. Per això, recomana a l'Administració pública catalana, en el marc de les seves competències, que s'avanci en la promoció normativa i de gestió en matèria de seguretat nuclear, en la millora dels protocols de seguiment de la vigilància radiològica i dels sistemes de recollida de la informació i del trasllat d'aquesta informació als

ajuntaments i a la població potencialment afectada, com a garantia del dret a disposar d'una informació ràpida i veraç.

El contingut íntegre de la resolució es pot consultar a la pàgina web del Síndic: www.sindic.cat, apartat notícies/ històric de notícies/ setembre 2009.

© Síndic

Suggeriment perquè es reguli l'ús de cadiretes per a nens en taxis interurbans

El Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha acceptat valorar en el marc del Consell del Taxi la viabilitat d'incloure en les normes que regulen el servei una previsió amb relació a les cadiretes homologades que concreti en quines circumstàncies i amb quins requisits seria obligatori disposar-ne.

L'estudi del cas va sorgir arran de la queixa d'una persona que no havia pogut realitzar un desplaçament entre Terrassa i l'Aeroport de Barcelona en taxi amb dispositiu de retenció per a nens. Una situació que suposa

una vulneració del dret dels usuaris amb nens de viatjar amb taxi sense deixar de complir una obligació. Cal destacar que les normes generals que regulen les condicions de circulació de vehicles estableixen l'obligació d'utilitzar els dispositius de retenció homologats per a infants en taxis per a trajectes interurbans i fora de l'àrea metropolitana.

Després d'analitzar els fets, el Síndic es va adreçar al Departament de Política Territorial i Obres Públiques per demanar l'adopció de mesures que garanteixin que els usuaris pu-

guin accedir al servei de taxi en les condicions de seguretat establertes. En aquest sentit, el Departament ha comunicat al Síndic que establirà un grup tècnic de treball en el marc del Consell del taxi per tractar la qüestió.

Tant el Síndic com el Departament comparteixen que les cadiretes només haurien de ser exigibles amb la demanda prèvia per a un taxi concertat, ja que la disponibilitat permanent i en tots els vehicles no sembla proporcional a les necessitats reals del servei.

“La protecció a la infància en situació d'alt risc social a Catalunya”

El Síndic alerta que l'augment de recursos no ha evitat la saturació del sistema de protecció

L'informe presentat al mes de juny al Parlament ofereix una diagnosi global sobre la situació del sistema protector i evidencia indicadors de saturació i diverses mancances del sistema.

L'anàlisi de les xifres evidencia un augment significatiu dels recursos destinats al sistema de protecció, els quals han augmentat un 28% en el període 2003-2007, un esforç quasi equivalent a l'increment del nombre d'infants tutelats (27%). Tanmateix, l'augment del nombre de professionals dels equips d'atenció a la infància (EAIA) i de places residencials no han impedit que els centres estiguin al límit o per sobre de la seva capacitat o que molts infants no puguin disposar del recurs més adequat a les seves necessitats. L'informe destaca, entre moltes dades, la sobreocupació d'alguns centres, alguns dels quals amb una ocupació propera al 150% de la seva capacitat, el fet que hi hagi 190 infants en espera de plaça en un centre residencial o la gran manca de famílies d'acolliment que ha fet que aquest recurs vagi minvant respecte a l'acolliment residencial.

També assenyalava la manca de places en centres residencials d'educació intensiva i un dèficit preocupant de centres per atendre infants amb problemes de salut mental.

En molts casos els processos d'estudi de la situació de l'infant i els processos d'assignació de recurs de protecció són massa llargs. Igualment, l'informe subratlla que un 5% d'infants en situació d'alt risc es troben pendent d'estudi per part dels EAIA. La manca de recursos de protecció adequats es tradueix igualment en el fet que els professionals considerin que en un 20% dels casos les seves propostes de protecció no són les finalment assignades, o en el fet que un 23% dels infants tutelats menors de dos anys estigui en centre d'acolliment a causa de la manca de famílies d'urgència i diagnòstic.

L'informe del Síndic evidencia també insuficiències de reglamentació per garantir dels drets bàsics de la infància tutelada. Els terminis concrets relatius als processos d'estudi i valoració o de temps d'espera d'assignació de recurs, els drets dels infants en centres o l'acolliment familiar són exemples d'àmbits no suficientment regulats.

© Jordi Soteras

Algunes dades destacades de l'informe

Infants en centres

En els darrers anys, s'ha incrementat el nombre d'infants residents en centres (703 infants més d'ençà del 2002) i també el pes que representen sobre el conjunt d'infants tutelats (del 30% al 34% en aquest període). La valoració positiva que mereix l'esforç de l'Administració en la cre-

ació de places, especialment importants els anys 2005 i 2006, contrasta, des de la perspectiva del dret de l'infant a desenvolupar-se en un entorn familiar, amb la valoració que mereix un sistema de protecció amb un pes cada cop més significatiu de l'àmbit residencial.

Taula 1. Evolució dels infants residents en centres institucionals a Catalunya. 2002-2008

Any	Infants tutelats	Infants tutelats en l'àmbit residencial	% infants tutelats en l'àmbit residencial
2002	5.881	1.813	30,8
2003	6.119	1.822	29,8
2004	6.130	1.840	30,0
2005	6.503	2.107	32,4
2006	7.018	2.396	34,1
2007	7.313	2.456	33,6
2008	7.450	2.516	33,8

Font: elaboració pròpia sobre dades DGAIA

De mitjana, i segons dades les facilitades pels mateixos CRAE, el temps mitjà d'estada en centre és de 2,2 anys (amb un 30% dels infants amb estades superiors als 3 anys, i amb un 8,6%, amb estades superiors als 6 anys). Les dades constaten una tendència a l'augment del nombre de centres amb més de 20 places. Mentre que l'any 2002 representaven el 40,0% del total de CRAE, l'any 2008, el 46,4%. Això significa que l'augment de places del sistema es fa a través d'un increment de la dimensió dels centres, la qual cosa allunya l'atenció que es proporciona a les condicions materials pròpies d'un context familiar. A més, cal tenir present que les dades facilitades pels mateixos CRAE constaten que la grandària dels centres condiona negativament la qualitat de les condicions de treball dels professionals i de l'atenció que es proporciona als infants:

L'Administració ha fet un esforç per respondre a la necessitat creixent de places (si bé aquest esforç no s'ha traduït en una diversificació de recursos alternatius a la família), però també que aquest esforç sembla que encara és insuficient per evitar la progressiva saturació del sistema. En altres paraules, l'increment del nombre de places en els darrers anys, que hi és, és menys pronunciat que l'increment del nombre d'infants residents en CRAE en aquest mateix període. Això ha fet que hi hagi centres que es trobin amb nivells d'ocupació per sobre de la seva capacitat. D'una banda, val a dir que el 26% dels CRAE està sobreocupat i que el nombre de places sobreocupades representa el 2,6% de places del sistema. D'altra banda, també hi ha CRAE amb places no ocupades. La subocupació afecta el 4% dels centres, amb una tendència a reduir-se al llarg del període analitzat.

Acolliment familiar

D'ençà de l'any 2002, el nombre d'infants tutelats atesos en l'àmbit familiar ha augmentat en 855 infants. Tots els tipus de mesura de protecció en l'àmbit familiar (en família pròpia, extensa, aliena o preadoptiva) han experimentat un creixement en valors absoluts. No obstant aquest creixement, i en valors relatius, la proporció

d'infants atesos en l'àmbit familiar ha disminuït durant aquest període del 69,2% fins al 65,7% l'any 2008. L'atenció en l'àmbit familiar, doncs, no ha pogut absorbir de manera proporcional l'increment d'infants atesos en el conjunt del sistema protector.

Equips d'atenció a la infància i l'adolescència (EAIA)

En els darrers anys, l'Administració ha destinat més recursos als EAIA. Només entre els anys 2005 i 2008, s'ha produït un increment del nombre de professionals de 245 a 345, la qual cosa ha permès reduir les ràtios d'infants atesos per professional de 36,5 a 32,4. Tot i això, encara hi ha un 5% dels infants atesos pels EAIA que estan pendents d'estudi (xifra que sembla que es correspon amb la "llista d'espera" d'aquests serveis).

La saturació de l'àmbit residencial i la manca de famílies acollidores provoquen que les propostes de mesura dels EAIA no sempre siguin idònies, i també provoca que la proposta de mesura no sempre coincideixi amb la mesura finalment adoptada. En aquest sentit, cal dir que el 94,7% de les propostes que fan els EAIA són considerades idònies, però només el 80% de les mesures coincideix amb la proposta formulada pels EAIA. Aquesta situació fa que nombrosos infants rebin un tipus de mesura de protecció que no s'ajusta a les seves necessitats.

© Jordi Soteras

Inversió en protecció a la infància

La despesa en atenció residencial de la Direcció general d'Atenció a la Infància i Adolescència (DGAIA) s'estima per a l'any 2006 en més de 63 milions d'euros. Aquesta despesa, que representa el 57,5% de la DGAIA, ha experimentat d'ençà de l'any 2003 un increment del 14%. (per sota de l'increment del pressupost de DGAIA en el mateix període, que és d'un 27%, i passa de 85.865.556€ l'any 2003 a 110.126.746 € l'any 2006 € constants de 2006).

La despesa unitària per infant en Centre Residencial d'Acció Educativa (CRAE) és de 30.185,85€ anuals (2006). La despesa unitària només ha augmentat un 4,1% d'ençà de l'any 2003, la qual cosa indica que l'augment de la despesa en CRAE ha estat absorbit per l'augment del nombre d'infants sota aquesta modalitat de protecció (que experimenta en aquest període un increment del 10%).

El 2006, per cada euro destinat a l'atenció en família pròpia, se'n van destinar dos a l'acolliment en família extensa, dos i mig a l'acolliment en família aliena i preadoptiu, vint-i-quatre als CRAE i trenta als centres d'acolliment. Crida molt l'atenció, doncs, la gran desigualtat en la inversió feta en l'atenció residencial i en l'atenció familiar, sobretot considerant que el sistema de protecció a la infància i l'adolescència en risc a Catalunya pretén fer una aposta explícita per la protecció en l'àmbit familiar. L'increment de la inversió en acolliment familiar hauria de permetre, entre altres aspectes, augmentar el pool de famílies acollidores, i l'increment d'acolliments familiars, al seu torn, promouria una millora significativa de l'eficiència econòmica del sistema.

Recomanacions més destacades

Normativa

- Introduir un catàleg específic de drets dels infants en el sistema de protecció dins la futura llei de drets i oportunitats dels infants, i reglamentar els processos d'intervenció i els recursos.
- Reglamentar de manera detallada els processos d'intervenció en les diverses fases, per establir uns criteris mínims de qualitat i el respecte als drets dels infants, de les seves famílies i dels acollidors en aquests processos.
- La Llei de drets i oportunitats dels infants hauria de preveure l'existència d'un cos d'inspecció

Gestió de la informació

- Fer un estudi complet sobre els perfils socials i les necessitats de la infància desemparada a Catalunya.
- Crear els mecanismes d'avaluació interna i externa periòdica del sistema de protecció.
- Disposar d'informació homogènia sobre els costos econòmics dels serveis de protecció de la infància. L'anàlisi econòmica és fonamental per conèixer els costos unitaris i per tendir a homogeneïtzar la qualitat dels serveis en diferents territoris.
- Introduir millores en la informació pública del sistema de protecció. Els infants i les seves famílies tenen el dret de conèixer amb exactitud els recursos de protecció que l'Administració decideix per a l'infant.

Treball preventiu

- Definir amb precisió les competències en matèria de prevenció de situacions de desprotecció infantil.
- Establir serveis i programes de suport a la criança dels fills i serveis de respir, com ara ludoteques especialitzades, centres o cases de família, centres oberts, acolliments de proximitat, activitats educatives per a pares i mares o grups de pares i mares.

Planificació territorial

- Disposar d'un sistema d'indicadors de la població infantil en situació de risc i d'alt risc a Catalunya

que permeti calcular els recursos necessaris.

- Adequar el mapa de recursos i serveis del sistema de protecció a la infància a les necessitats territorials.
- Crear estructures tècniques estables de coordinació territorial amb participació de les administracions locals i el Departament d'Acció Social i Ciutadania.

Suficiència de recursos

- Augmentar progressivament la inversió en el sistema de protecció a la infància per acostar l'esforç en despesa pública a la mitjana europea.
- Augmentar el nombre de famílies acollidores i el nombre de centres residencials d'acció educativa per reduir-ne la dimensió.
- Minimitzar la variabilitat en les dotacions dels EAIA. Disposar d'indicadors objectius per mesurar les necessitats de personal especialitzat. Augmentar les dotacions dels EAIA fins a eliminar l'existència de casos pendents d'estudi.

Adequació dels recursos

- Crear més centres residencials d'acció educativa intensiva. L'oferta actual de 86 places és clarament insuficient i s'ha de territorialitzar.
- Adequar l'oferta de places residencials als perfils d'infants existents.
- Ampliar el suport, l'orientació i l'acompanyament a les famílies acollidores per desenvolupar la seva tasca. Aquesta és una necessitat especialment important en el cas dels acolliments en família extensa.
- Crear més centres terapèutics per a infants amb problemes de salut mental.

Coordinació del treball en xarxa

- Impulsar protocols bilaterals d'actuació en casos de maltractaments infantils entre el Departament d'Acció Social i Ciutadania i els altres departaments de la Generalitat que intervenen amb infants en alt risc social, tal com s'ha fet amb el Departament de Salut amb el Protocol cli-

nicoassistencial, i per complir compromís acordat en el Protocol marc de 2006.

- Impulsar l'establiment de protocols territorials en funció de les necessitats de les diverses zones, consensuats per representants de totes les administracions implicades.

Formació de professionals

- Oferir formació especialitzada sobre les situacions de maltractament i de desprotecció infantil i sobre els drets dels infants als equips i professionals dels serveis d'atenció social primària, d'atenció bàsica de salut, dels serveis educatius i de lleure.

Organització de la protecció de la infància

- Finalitzar la divisió de funcions entre l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA) i la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) en la gestió dels acolliments simples en família aliena.
- Revisar els mecanismes d'atenció de les urgències per assegurar una resposta adequada.
- Introduir mecanismes de supervisió dels processos i les intervencions dutes a terme, tant en la fase d'estudi com en la de validació de la proposta. Aquests mecanismes estan assegurats des del punt de vista jurídic, però no sempre des del punt de vista tècnic.
- Adoptar estructures que permetin establir un únic professional de referència que es mantingui en la mesura que sigui possible al llarg de totes les intervencions amb els infants tutelats.
- Crear una carta de serveis del sistema de protecció a la infància que reculli una definició de bones pràctiques administratives i que sigui accessible als infants tutelats i a les seves famílies.

© Antonio Rubio

El Síndic és el Proòm dera Val a la Vall d'Aran

El síndic d'Aran, Francés Boya, i el síndic de greuges de Catalunya, Rafael Ribó, van signar el passat mes de juny un conveni entre ambdues institucions pel qual es crea la figura del Proòm de la Val d'Aran, defensor dels drets dels administrats a l'Aran i garant de l'exercici adient de l'autogovern. D'aquesta manera, el Síndic de Greuges de Catalunya adopta el nom de Proòm a l'Aran en la tasca específica de defensa dels drets de l'Aran, i oferirà una visió singularitzada de vigilància i supervisió del Conselh Generau i de les altres administracions de la Vall que es concretarà en l'elaboració d'un informe anual. Aquest informe recollirà les

queixes enviades en relació amb les administracions d'Aran i les consultes de les persones de la vall siguin quina sigui la seva temàtica. Per això, el Proòm podrà comparèixer en un ple del Conselh Generau per exposar l'informe citat i debatre'l.

El conveni preveu editar en aranès dels materials del Proòm que tinguin a veure amb Aran i l'atenció presencial i telefònica en la llengua pròpia del país. Així mateix, el síndic d'Aran podrà adreçar-se al Proòm per exposar-li els assumptes que pertocin a les competències pròpies i en relació amb el Govern de la Generalitat o amb qualsevol dels seus departa-

ments, i es posaran a la disposició del Conselh Generau els recursos competencials propis del Proòm, tant pel que fa al Conselh de Garanties Estatutàries, com pel que fa a la capacitat de promoció normativa. Per la seva part, el Conselh Generau es compromet, pel que fa a la tramitació de les queixes, a respondre en un termini de quinze dies i a posar a disposició del Proòm, si aquest ho sol·licita, els responsables polítics directes i els funcionaris responsables del cas perquè informin de les circumstàncies i antecedents que afecten la queixa.

Barbera del Vallès, setè municipi amb supervisió singularitzada

El municipi de Barberà del Vallès és el setè municipi que signa un conveni per tenir una supervisió singularitzada.

Aquest es concretarà, d'una banda, amb la tramesa a l'Ajuntament d'un informe anual que reculli les queixes plantejades al Síndic des del municipi, fent especial referència a aquelles que afecten a l'actuació de l'Ajuntament, així com informació sobre les consultes provinents de persones i

entitats de Barberà que s'hagin atès des del Síndic. D'altra banda, el Síndic també podrà assistir a un plenari municipal per exposar i debatre l'informe esmentat.

Ajuntament i Síndic donaran donar la màxima celeritat a la tramitació de les queixes presentades al Síndic que afectin a competències municipals. Amb aquesta finalitat el Síndic podrà desplaçar-se al municipi per comprovar sobre el terreny l'abast

d'una queixa. També podrà traslladar a Barberà els assessors que consideri adients perquè s'entrevistin amb les persones o les entitats que ho sol·licitin, i l'Ajuntament haurà de facilitar al Síndic un espai per atendre-les. A més de Barberà tenen convenis similars amb el Síndic Sant Adrià de Besòs, Castellar del Vallès, Sant Sadurní d'Anoia, Cubelles, Cardedeu i Sant Pere de Ribes.

El Parlament i el Síndic faciliten la tramitació de les peticions i queixes a les persones

Un conveni de col·laboració entre el Parlament i el Síndic permetrà facilitar la tramitació de les peticions i queixes sobre els drets i les llibertats que les persones presenten a la Comissió de Peticions de la cambra o al Síndic de Greuges. Amb aquest conveni es vol atendre amb més agilitat aquestes demandes i evitar duplicitats de tramitació.

L'acord estableix la coordinació entre totes dues institucions, tant a l'hora d'informar-se quan tinguin coneixe-

ment d'haver rebut totes dues una mateixa queixa o petició com de remetre's mútuament les que correspongui tramitar a l'altra. A més recull el compromís de mantenir una col·laboració permanent intercanviant la informació rellevant per a l'exercici de les respectives funcions i orientant a les persones respecte a les funcions que té l'altra institució quan això li pugui ser útil per millorar la garantia dels seus drets.

Hem anat a...

4 de juny. Institut de Seguretat Pública (Mollet del Vallès)

El síndic, Rafael Ribó, fa una xerrada explicant que és la institució del Síndic als aspirants a Mossos d'Esquadra

18 de juny. Vic

La directora d'Afers Socials i Relacions amb el Parlament, Maria Jesús Larios imparteix la ponència inaugural de la Jornada d'Accessibilitat de la Universitat de Vic.

17 de juny. Vitoria

El síndic assisteix a la celebració del 25è aniversari de l'Ararteko, ombudsman al País Basc.

22 de juny. Santiago de Compostela

El síndic participa en els actes de celebració del 25è aniversari del Valedor do Pobo, el defensor de les persones a Galícia.

10 de juliol. València

El síndic assisteix a la trobada anual de Síndics universitaris de la Xarxa Vives.

2 d'octubre. Sant Sadurní d'Anoia

El síndic, juntament amb l'alcalde de la població, inaugura l'exposició "Obrim portes als drets".

7 d'octubre. Toledo

El síndic participa a les Jornades de sobre la protecció de dades, organitzades pel Defensor del Poble de Castella-La Mancha.

15 d'octubre. El Terròs

El síndic participa en l'homenatge institucional en l'aniversari del afusellament del president de la Generalitat, Lluís Companys.

18/21 d'octubre. Sevilla

El síndic i membres de l'equip participen a les Jornades de Coordinació dels Defensors Autònoms.

5 de novembre. Cambrils

L'adjunta, Laura Díez, fa una conferència en el marc d'un seminari sobre l'empadronament i la gestió del fet migratori.

Altres visites

Ajuntaments i localitats

El director d'Ordenació del Territori i Relacions Locals, Matias Vives, i diversos assessors han visitat ajuntaments i poblacions per fer el seguiment d'actuacions en tràmit: Sabadell, Barcelona (Districte de l'Eixample i Ciutat Vella) Vallirana, Tàrraga, Santa Eulàlia de Ronçana, Sant Pere de Ribes, Montcada i Reixac, Sant Cugat del Vallès, el Masnou, Calella, Cardedeu, Arenys de Mar, Sant Fost de Campsentelles, La Garriga, Montesquiu, Calldetenes i Sant Quirze de Besora.

Centres penitenciaris i comissaries

El director de Seguretat Pública i Relacions Socials, Ignasi Garcia Clavel, i diversos assessors han visitat diferents dependències policials i penitenciàries per a recollir queixes i consultes dels interns: la regió policial i ABP dels Mossos d'Esquadra de Girona i la Policia Local de Girona (4 de juny), comissaria dels Mossos d'Esquadra de Mataró (17 de juny) la Policia Local de Lleida (19 de juny), el Centre Penitenciari de Joves de Quatre Camins (30 de juny) i Centre Penitenciari d'Homes de Barcelona (19 d'octubre). També s'han dut a terme les videoconferències amb els interns dels centres penitenciaris de Brians 1 (10 de juliol, 8 de setembre i 2 de novembre), Brians 2 (16 de juliol, 14 de setembre i 29 d'octubre), Quatre Camins (17 de juliol, 9 de setembre i 5 de novembre), Ponent (21 de juliol) i Lledoners (27 d'octubre).

El Síndic rep 39 queixes i 42 consultes en els desplaçaments de l'oficina a Puigcerdà i Sant Cugat del Vallès

La capital de la Cerdanya i Sant Cugat del Vallès han estat els dos últims municipis on s'ha desplaçat l'oficina del Síndic per rebre queixes i consultes de les administracions però també per visitar diferents equipaments i entitats i mantenir contactes amb els responsables de l'administració local.

Puigcerdà

Es van rebre les queixes i les consultes al Museu Cerdà el dia 29 de setembre. En total van ser 46 visites que es van materialitzar en 30 queixes i 21 consultes. Rafael Ribó i altres membres del seu equip, entre els quals hi havia l'adjunta Laura Díez, van visitar diversos equipaments de la comarca com l'Hospital de Puigcerdà, on s'han interessat pel projecte de l'hospital transfronterer, les dependències de la policia local de Puigcerdà, la comissaria dels Mossos d'Esquadra i la Residència de gent gran de Puigcerdà.

A més, Ribó es va reunir amb el Consell d'alcaldes al Consell Comarcal on va proposar reforçar els lligams de col·laboració entre els ajuntaments i el Síndic a través d'un conveni.

Sant Cugat

En les 30 visites ateses el 14 d'octubre a la Casa de Cultura es van presentar 9 queixes i es van fer 21 consultes. Servei socials i sorolls van ser els dos temes més exposats. Es va visitar el CAP Sant Cugat, les dependències de la Policia Local, la comissaria dels Mossos d'Esquadra, la comissaria de la Policia Nacional, l'Ateneu i la caserna dels bombers de Bellaterra on es va veure la sala central de comandament, la central d'emergències de la regió metropolitana nord i els espais destinats a diferents unitats del cos de bombers.

Rafael Ribó també es va entrevistar amb l'alcalde de Sant Cugat, Lluís Recoder, i amb regidors municipals. La jornada del síndic i el seu equip a Sant Cugat es va acabar al Claustre del Monestir (l'lotgeta del museu) amb la inauguració de l'exposició itinerant del Síndic "Obrim portes als Drets".

Atenció personalitzada als municipis amb conveni

En aquests últimes mesos l'equip del Síndic també s'ha desplaçat o es desplaçarà aviat a la majoria de municipis amb els quals alguns té firmat convenis d'atenció singularitzada per rebre queixes i consultes.

A Sant Adrià de Besòs, el dia 17 de setembre es van rebre 23 visites que es van materialitzar en 23 queixes i 9 consultes. A Cardedeu van ser 33 les vistes ateses (23 queixes i 13 consultes) el dia 6 d'octubre i a Castellar del Vallès, el 15 d'octubre, les visites rebudes van ser 39 amb 23 queixes i 22 consultes presentades. A la Val d'Aran, el 29 d'octubre, es van rebre 13 visites (7 queixes i 6 consultes).

Properes visites

Desplaçament de l'oficina

Dimarts 17 de novembre. Sitges
Edifici Miramar. Carrer de la Davallada, 12.

Dijous 17 de desembre.

Valls
Institut d'Estudis Vallencs. Carrer Jaume Huguet 1

Atenció personalitzada (municipis amb conveni)

Dimarts 3 de desembre. Cubelles
Oficina de Participació i Informació Ciutadana (OPIC), carrer Joan Roig i Piera 3-5.

Dijous 10 de desembre.

Barberà del Vallès
Torre d'en Gorgs: Torre d'en Gorgs 40

Dimecres 16 de desembre.

Sant Pere de Ribes
Matí: Sala Cultural l'Escorxador a Ribes:
c. Escorxador, 8
Tarda: Oficina d'Atenció Ciutadana a les Roquetes: plaça de la Vinya d'en Petaca, 1. Canyelles

Les persones o entitats que vulguin fer una consulta o presentar una queixa han de contactar prèviament amb la institució trucant al 900 124 124 o per mitjà del correu electrònic a sindic@syndic.cat.

Exposició "Obrim Portes als Drets!"

Del 9 al 22 de novembre. Cambrils
Vestíbul de l'Ajuntament

Del 23 de novembre al 8 de desembre

Canet de Mar
Casa Museu Lluís Domenech i Montaner

Del 9 al 20 de desembre.

Valls
Institut d'Estudis Vallencs

Ramon Font Bové, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC)

“Estem molt amatents al procés d'encesa de la televisió digital per les incidències que s'hi podrien produir”

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) es a punt de celebrar els 10 anys d'existència amb un nivell competencial homologable als organismes reguladors d'altres llocs d'Europa i amb el repte de supervisar l'implantació de la Televisió Digital Terrestre (TDT)

El 2010 el CAC celebra el 10è aniversari. Després d'una dècada, la institució ha assolit totes les seves competències i exerceix totes les seves funcions, o encara té camps per explorar?

Les competències que té el CAC són les que en cada moment estableix la legislació, i que el Consell desenvolupa la totalitat de les funcions que li són encomanades. En aquests 10 anys, que es compliran el proper mes de maig, el Consell ha vist com en creixien les competències. Potser la més destacada ha estat la funció d'adjudicar les concessions de ràdio i de televisió. Fa 10 anys, d'acord amb la Llei del CAC, aquest organisme es limitava a fer un informe preceptiu i no vinculant sobre les decisions que adoptava el Govern amb relació a les concessions. L'any 2005, un cop aprovada la Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya, la competència va passar a dependre íntegrament del Consell.

La feina feta fins ara ha donat a la institució el prestigi que es mereix?

No treballem amb l'objectiu d'aconseguir prestigi, sinó d'actuar de forma eficaç i professional en la defensa de l'interès general en l'àmbit de l'audiovisual. Crec sincerament que, després de 10 anys, la ciutadania ha vist com el Consell ha esdevingut una peça necessària i útil.

Espanya tot just inicia el camí per dotar-se d'un organisme regulador dels mitjans audiovisuals a escala estatal. A què atribueix aquesta situació?

Ho atribueixo a una manca de voluntat política. Espanya ha estat, i avui encara ho és, una anomalia pel

que fa a la regulació audiovisual, per bé que finalment estem en un procés tendent a solucionar-ho. Tots els països de la Unió Europea, menys Espanya, disposen des de fa anys d'una autoritat audiovisual que garanteix els drets de les persones i que dóna seguretat jurídica als prestadors. Quan aquesta autoritat audiovisual estatal estigui en funcionament, evitarem aquesta situació injusta que fa que alguns prestadors estiguin sotmesos a un control estricte, mentre que d'altres no. És una situació el principal perjudicat de la qual és la persona usuària final.

Quina és la resposta dels mitjans a les consideracions del CAC, es deixen regular?

El CAC té dos mètodes d'actuació: la regulació, que s'aplica en l'àmbit previst per la legislació, i l'autoregulació, que té caràcter voluntari. Per entendre'ns, un exemple del primer cas seria el compliment de l'horari protegit o el compliment de les limitacions publicitàries, que són aspectes previstos per la llei. Un exemple de l'autoregulació serien les limitacions que s'autoimposen els mitjans en aspectes no regulats però que tenen incidències en temes ètics, com ara el tractament que es pot donar a una notícia on hi ha víctimes. Les recomanacions del CAC estableixen, en aquest àmbit de les tragèdies, per exemple, una sèrie de límits per evitar-ne banalitzacions i espectacles innecessaris.

Quins són els temes de queixa que arriben al defensor de l'audiència?

Una de les primeres actuacions que va fer el CAC, aviat farà 10 anys, va ser obrir una línia directa de rela-

ció amb les persones usuàries de la ràdio i la televisió. La major part de queixes fan referència a la programació, mentre que de referides a la publicitat n'hi ha menys. Els motius de queixa més freqüents són la protecció dels infants i dels joves, la manca de respecte, la manca de pluralisme i la protecció dels animals. Totes les consultes i queixes presentades al CAC reben resposta i es tramiten, si escau, de manera idèntica a qualsevol actuació d'ofici del Consell. Convido, doncs, les persones que tinguin queixes o suggeriments a fer ús d'aquest servei del CAC.

L'arribada de la TDT portarà més feina al CAC?

Sí, és indubtable que la migració al sistema digital ens comporta més feina i encara ens en comportarà més en el futur. La transmissió per TDT permet que per on abans hi circulava un senyal, ara n'hi poden passar quatre. I això multiplica el nombre de prestadors que estan sota la nostra competència. A més a més, veiem amb una certa inquietud el procés d'encesa, especialment pel que fa a la televisió local, ja que la crisi està causant greus problemes en els concessionaris i això podria suposar, per una qüestió de supervivència econòmica, que emetin continguts que no s'adeqüin a allò previst en el plec de clàusules del concurs o bé, directament, que no es posin en marxa. Estem molt amatents al procés d'encesa digital per les incidències que s'hi podrien produir.